

החליל פרק חמישי סוכה

נג:

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

יד א מ"י פ"ב מהלכות
ק"ט הלכה זו קמא
פ"ט מ"י ע"ג ר"ח סתם
פ"ט ע"ג ט'
ב ב מ"י פ"ו מהלכות
ג"ל מהלכות הל' ה'
ג ב מ"י ט"ז הלכה ז'

הגהות הב"ח

(ב) ג"מ ואלו ליה
אמר הקוב"ה ויעשו:
(ג) ר"ש ד"ה משפט
ע"ג ו' ש"ו עומדים
פ"ח ה"כ ל' כעשרים
וחמשה איש אחוריהם
אל היכל ה' ו'ג' ו'ג'
ה"ה ל' ל' למעט מ"י
וחמשה ה"כ למעט
ג"כא דק"ל ו'ג' פ"ח
מהלכות:

רבינו חננאל

נשא אחיותיו ק"ל וחמשה
בעצמו ואמר מה לעשות
שלום בין איש לאשתו
אמר הקוב"ה ויעשו
הנכבד ימחה על המים
לעשות שלום בעולם
על אחת כמה וכמה.
כ"ב ש"ס אחסא ושאר
אחרותא. נחח ושיטא
אלפי גמירין. אמר דוד
ט"ו מעלות ואסוף לה
ט"ו אלפי גמירין.
קרא הנבד וכו'. וירושלמי
הניח רב עליה דר' שילא,
קרא הנבד, כן כריות.
היכל ליה ר' שילא, קרא
חזנאלא. אמר ליה ר' ב
והנחיא כבתי כותב, כן
נבד על גביתא שקרא.
איה לן למימר (קרא)
(כ"ג) חזנאלא. הגיע
לפניה העשירית. דתני
חמשה (אז לא) וקמי
אשריה. (אז לא) דתני
עשרה וקמי אחשהין.
תיקו. כתיב אחוריהם אל
היכל ה' ויעשו קרמא.
מלמד שהיו מסרעין עצמן
ומתירין כלפי מעלה
כ"ג. ועכשיו לא אומרם.
אנו ליה מודים, ול'
יעשו מילות. מהג'
אין מוחתין כמ"א קרית
במקדש ולא מוסיפין על
מ"ה מ"ו. מהג' דלא כר'
אמר ר' חננאל ר' יהודה
אמר אין מוחתין כשבע
אמר מוסיפין על י"ו.
ובמאי פליגי. ופרישנא
ר' יהודה חשיב תקיעה
ותרועה ותקיעה אחת.
קמרי שלשתן אחת הן
חשובות. הלך נמצאו
כששנין במשנתו כ"א
הם ל' יהודה בעו.
והמ"ח הם י"ו. ומפריש
סממיהו בשמיעה זו מא'
עמא קא חשיב שלשתן
כחתה, ומאי טעמא דתנא
דין וקא חשיב תקיעה
אחת ותרועה אחת ותקיעה
אחת. לכל אחת כתיב
עצמה. וחשיב לתקיעה
בכל יום כ"א וכבר שכת
בתוך חג מ"ה. ופשוטין
דכרי כל אחת מהן ואין
צריכין פירושא. אבל האי
דאמר רב כהנא אין כן

אחספא. מפני שהמקדש כולל יווד ואינו קף כדי שירד ויטע על הנקב וכאגדת דספר שמואל מפרש שמאלו דוד על פני נקב המהס וכמוכז בו שהיה סס משפת ימי נראשית: **לעשות שלום בין איש לאשטו.** לנזוק את הסוטה ואס טוהרה היא היא שלום ביניהם: **שמי שנכתב בקדושה.** שכתב במגילה ית' ה' אומן וגו' דכתיב וכתיב את האלות האלה וגו' (במדבר ה'): **כמה דמידלי עמי מירעב עמלא.** כמה שהמהס גבוה וסמוך לרצן ממלחמה העולם והארץ ממלחמה פירוטמה: **אמר.** ט"ו

רבי יהודה כבר תקיעה ותרועה ותקיעה אחת היא. מכלן ראה לפירוש הקונטרס דפרק כמה מדליקין (שנת דף לה: וס) גבי שס תקיעות בע"ש שכולן נספר תקיעה ותרועה ומקיעה והא דקמי המס החמיל לתקוע תקיעה שניה תקיעה לאו דוקא דתרועה היא דהא קמי מתנתין שלש להנטייל את העס ממלאכה ור' יהודה לא חשיב לה אלא אחת ואע"ג דלמרינן בשמעתי לרבי יהודה אין בין תקיעה לתרועה ומקיעה ולא כלום לאו אכיליה קאי דהן להנטייל את העס מן המלאכה היה שהות גדול בין זו לזו כדלמר כסוף כמה מדליקין (ג"ז ס):

ועמדו כהנים בשער העליון שיווד כו': בעי ר' ירמיה למעלה עשירית דנחית חמשה וקאי אעשרה או דלמא דנחית עשרה וקאי אחמשה תיקו י' תנו רבנן ממשמע שנאמר י' פניהם קדמה איני יודע שאחוריהם אל היכל ה' אלא מה תלמוד לומר אחוריהם אל היכל ה' מלמד שהיו פורעין עצמן ומתירין כלפי מטה: אנו ליה וליה עינינו כו': איני יודע ואמר רבי זירא כ"ל האומר שמע שמע כאילו אמר מודים מודים אלא הכי אמרי המה משתחווים קדמה ואנו ליה (אנחנו מודים) ועינינו ליה מילחות: **מהג' י' אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה בכל יום היו שש עשרים ואחת תקיעות במקדש שלש לפתיחת שערים ותשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע י' ובערב שבת היו מוסיפין שש י' שלש להבטיל את העס ממלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול ערב שבת שבתוך החג היו שש ארבעים ושמונה שלש לפתיחת שערים שלש לשער העליון ושלוש לשער התחתון ושלוש למילוי המים ושלוש על גבי מזבה תשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ותשע למוספין שלש להבטיל את העס מן המלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול: **גמ'** "מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא ר"י אומר הפוחה לא יפחות משבע והמוסף לא יוסיף על שש עשרה במאי קא מפלגי ר"י סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ורבנן סברי תקיעה לחוד ותרועה לחוד מ"ט דרבי יהודה אמר קרא י' ותקעתם תרועה (וכתיב תרועה י' תקעו הא כיצד תקיעה ותרועה אחת היא) ורבנן ההוא לפשוטה לפנייה ולאחריה הוא דאתא (ור' יהודה לפנייה ולאחריה נפקא ליה משנית) ורבנן מאי מעמיניהו דכתיב י' ובהקדיל את הקהל תתקעו ולא תרעו ואי ס"ד תקיעה תרועה אחת היא אמר רחמנא פלגא דמצוה עביד ופלגא לא עביד ור' יהודה ההוא לסימנא בעלמא הוא דאתא ורבנן סימנא הוא ורחמנא שוויה מצוה כמאן אזלא הא דאמר ר' רב כהנא אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום כמאן כרבי יהודה (אי רבי יהודה) פשיטא מהו**

אחספא ונשריה בתרומא ומנח ליכא דקאמר ליה מידי אמר דוד כל דיעד למימר ואינו אומר יחנק בנרוננו נשא אחיותיו ק"ל בעצמו וזמה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה אמר ליה שרי כתב שם אחספא ושדי לתרומא ונחית תרומא שיתסר אלפי גרמידי כי חזי דנחית טובא אמר כמה דמידלי טפי מירעב עמלא אמר חמושי עשרה מעלות ואסקיה ממוסר אלפי גרמידי ואקרא באלפי גרמידי אמר עולא ש"מ סומכא דאוקרא אלפי גרמידי והא חזינן דכרינן פורתא י' ונפקי מיא אמר רב משרשיא ההוא מסולמא דפרת: **ועמדו כהנים בשער העליון שיווד כו':** בעי ר' ירמיה למעלה עשירית דנחית חמשה וקאי אעשרה או דלמא דנחית עשרה וקאי אחמשה תיקו י' תנו רבנן ממשמע שנאמר י' פניהם קדמה איני יודע שאחוריהם אל היכל ה' אלא מה תלמוד לומר אחוריהם אל היכל ה' מלמד שהיו פורעין עצמן ומתירין כלפי מטה: אנו ליה וליה עינינו כו': איני יודע ואמר רבי זירא כ"ל האומר שמע שמע כאילו אמר מודים מודים אלא הכי אמרי המה משתחווים קדמה ואנו ליה (אנחנו מודים) ועינינו ליה מילחות: **מהג' י' אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה בכל יום היו שש עשרים ואחת תקיעות במקדש שלש לפתיחת שערים ותשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע י' ובערב שבת היו מוסיפין שש י' שלש להבטיל את העס ממלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול ערב שבת שבתוך החג היו שש ארבעים ושמונה שלש לפתיחת שערים שלש לשער העליון ושלוש לשער התחתון ושלוש למילוי המים ושלוש על גבי מזבה תשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ותשע למוספין שלש להבטיל את העס מן המלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול: **גמ'** "מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא ר"י אומר הפוחה לא יפחות משבע והמוסף לא יוסיף על שש עשרה במאי קא מפלגי ר"י סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ורבנן סברי תקיעה לחוד ותרועה לחוד מ"ט דרבי יהודה אמר קרא י' ותקעתם תרועה (וכתיב תרועה י' תקעו הא כיצד תקיעה ותרועה אחת היא) ורבנן ההוא לפשוטה לפנייה ולאחריה הוא דאתא (ור' יהודה לפנייה ולאחריה נפקא ליה משנית) ורבנן מאי מעמיניהו דכתיב י' ובהקדיל את הקהל תתקעו ולא תרעו ואי ס"ד תקיעה תרועה אחת היא אמר רחמנא פלגא דמצוה עביד ופלגא לא עביד ור' יהודה ההוא לסימנא בעלמא הוא דאתא ורבנן סימנא הוא ורחמנא שוויה מצוה כמאן אזלא הא דאמר ר' רב כהנא אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום כמאן כרבי יהודה (אי רבי יהודה) פשיטא מהו**

אחספא. מפני שהמקדש כולל יווד ואינו קף כדי שירד ויטע על הנקב וכאגדת דספר שמואל מפרש שמאלו דוד על פני נקב המהס וכמוכז בו שהיה סס משפת ימי נראשית: **לעשות שלום בין איש לאשטו.** לנזוק את הסוטה ואס טוהרה היא היא שלום ביניהם: **שמי שנכתב בקדושה.** שכתב במגילה ית' ה' אומן וגו' דכתיב וכתיב את האלות האלה וגו' (במדבר ה'): **כמה דמידלי עמי מירעב עמלא.** כמה שהמהס גבוה וסמוך לרצן ממלחמה העולם והארץ ממלחמה פירוטמה: **אמר.** ט"ו

רבי יהודה כבר תקיעה ותרועה ותקיעה אחת היא. מכלן ראה לפירוש הקונטרס דפרק כמה מדליקין (שנת דף לה: וס) גבי שס תקיעות בע"ש שכולן נספר תקיעה ותרועה ומקיעה והא דקמי המס החמיל לתקוע תקיעה שניה תקיעה לאו דוקא דתרועה היא דהא קמי מתנתין שלש להנטייל את העס ממלאכה ור' יהודה לא חשיב לה אלא אחת ואע"ג דלמרינן בשמעתי לרבי יהודה אין בין תקיעה לתרועה ומקיעה ולא כלום לאו אכיליה קאי דהן להנטייל את העס מן המלאכה היה שהות גדול בין זו לזו כדלמר כסוף כמה מדליקין (ג"ז ס):

ועמדו כהנים בשער העליון שיווד כו': בעי ר' ירמיה למעלה עשירית דנחית חמשה וקאי אעשרה או דלמא דנחית עשרה וקאי אחמשה תיקו י' תנו רבנן ממשמע שנאמר י' פניהם קדמה איני יודע שאחוריהם אל היכל ה' אלא מה תלמוד לומר אחוריהם אל היכל ה' מלמד שהיו פורעין עצמן ומתירין כלפי מטה: אנו ליה וליה עינינו כו': איני יודע ואמר רבי זירא כ"ל האומר שמע שמע כאילו אמר מודים מודים אלא הכי אמרי המה משתחווים קדמה ואנו ליה (אנחנו מודים) ועינינו ליה מילחות: **מהג' י' אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה בכל יום היו שש עשרים ואחת תקיעות במקדש שלש לפתיחת שערים ותשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע י' ובערב שבת היו מוסיפין שש י' שלש להבטיל את העס ממלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול ערב שבת שבתוך החג היו שש ארבעים ושמונה שלש לפתיחת שערים שלש לשער העליון ושלוש לשער התחתון ושלוש למילוי המים ושלוש על גבי מזבה תשע לתמיד של שחר ותשע לתמיד של בין הערבים ותשע למוספין שלש להבטיל את העס מן המלאכה ושלוש להבדיל בין קדש לחול: **גמ'** "מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא ר"י אומר הפוחה לא יפחות משבע והמוסף לא יוסיף על שש עשרה במאי קא מפלגי ר"י סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ורבנן סברי תקיעה לחוד ותרועה לחוד מ"ט דרבי יהודה אמר קרא י' ותקעתם תרועה (וכתיב תרועה י' תקעו הא כיצד תקיעה ותרועה אחת היא) ורבנן ההוא לפשוטה לפנייה ולאחריה הוא דאתא (ור' יהודה לפנייה ולאחריה נפקא ליה משנית) ורבנן מאי מעמיניהו דכתיב י' ובהקדיל את הקהל תתקעו ולא תרעו ואי ס"ד תקיעה תרועה אחת היא אמר רחמנא פלגא דמצוה עביד ופלגא לא עביד ור' יהודה ההוא לסימנא בעלמא הוא דאתא ורבנן סימנא הוא ורחמנא שוויה מצוה כמאן אזלא הא דאמר ר' רב כהנא אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום כמאן כרבי יהודה (אי רבי יהודה) פשיטא מהו**

בלמא לסימנא בעלמא ולא כלום מיהו (ס"ח) אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום. ש"ס יסא ויסקין בין פשוטה שלפניה לתרועה וכן תרועה לפניה שלפניה לתרועה (ס"ח) כמאן כרבי יהודה. דלמא חזא מיהו ניהו ולא כלום פשיטא (ס"ח)

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com